

Καστελλιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 12 • 104 31 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 52.21.437 - FAX: 52.21.438
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4 (185) • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1998 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 50

Ο ΝΕΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ Ν. ΦΩΚΙΔΟΣ

Όπως είναι γνωστό, με τον ν. 2539/4.12.1997 (ΦΕΚ Α. 244) έγινε η συνένωση των Δήμων και Κοινοτήτων, σύμφωνα με το σχέδιο «Καποδιστριας» με την πεποίθηση ότι θα αποτελέσει τροχοπέδη στη φθορά της υπαίθρου και αρχή μιας νέας εποχής.

Χάριν των αναγνωστών μας, σημειώνουμε τους νέους δήμους, που αφορούν το Νομό Φωκίδος, ανεξάρτητα από τις διατυπωθείσες επιφυλάξεις μας.

ΔΗΜΟΣ ΑΜΦΙΣΣΗΣ, συμπεριλαμβάνει τον Δήμο Αμφίσσης, με πληθυσμό σύμφωνα με την απογραφή του έτους 1991, κάτοικοι 7.189 και τις τέως Κοινότητες Αγίας Ευθυμίας, κάτοικοι 756, Αγίου Γεωργίου, κάτοικοι 125, Αγίου Κωνσταντίνου, κάτοικοι 60, Δροσοχωρίου, κάτοικοι 130, Ελαιώνας, κάτοικοι 533, Προσηλίου, κάτοικοι 268 και Σερνικακίου, κάτοικοι 408, σύνολο κατοίκων 9.469.

ΔΗΜΟΣ ΒΑΡΔΟΥΣΙΩΝ
Κοινότητες, Κροκυλείου, 383, Αλποχωρίου, 133, Αρ-

τοίνας, 285, Διχωρίου 103, Ζοριάνου 201, Κερασέων 89, Κοκκίνου 216, Κουπακίου 81, Κριατσίου 70, Πενταγίων 134, Περιβολίου 117, Τριστένου 86, Υψηλού Χωρίου 145. Σύνολο κατοίκων 2.043.

ΔΗΜΟΣ ΓΡΑΒΙΑΣ
Κοινότητες, Γραβιάς, 887, Αποστολιάς, 204, Βαργιάνης 117, Καλοσκοπής 334, Καστελλίων 779, Μαριολάτας 539, Οινοχωρίου 155, Σκλήθρων 152, σύνολο κατοίκων 3.167.

ΔΗΜΟΣ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ
Συμπεριλαμβάνει τον Δήμο Γαλαξιδίου κάτοικοι 1.369, Κοινότητες Αγίων Πάντων 278, Βουνιχώρας 547, Πεντεορίων 300, σύνολο κατοίκων 2.494.

ΔΗΜΟΣ ΔΕΛΦΩΝ
Συμπεριλαμβάνει το Δήμο Δελφών κάτοικοι 1.499 και την κοινότητα Χρισσού με κατοίκους 968. Σύνολο κα-

τοίκων 2.467.
ΔΗΜΟΣ ΔΕΣΦΙΝΗΣ
Κοινότητα Δεσφίνης κάτοικοι 2.389.

ΔΗΜΟΣ ΕΥΠΑΛΙΟΥ
Συμπεριλαμβάνει Κοινότητες Ευπαλίου κάτοικοι 781, Δροσάτων 236, Κάμπου 244, Καστρακίου 510, Κλήματος Ευπαλίου 389, Μαλαμάτων 476, Μαναγούλης 563, Μαραβιά 367, Μοναστηρακίου 487, Παλαιοξαρίου 194, Ποτιδάνειας 346, Πύργου 45, Σεργούλας 323, Τειχίου 121, Τρικόρφου 321, Φιλοθέης 291. Σύνολο κατοίκων 5.694.

ΔΗΜΟΣ ΙΤΕΑΣ
Συμπεριλαμβάνει την Κοινότητα Μαυρολιθαρίου κάτοικοι 222, Αθανασίου Διάκου 308, Καστριωτίσσης 102, Μουσουνίτσης 118, Πανουργιά 164, Πυράς 119, Στρόμης 146. Σύνολο κατοίκων 1.179.

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΙΕΡΕΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Εις τον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου του χωριού μας έγινε η χειροτονία σε προσβύτερο στις 20.9.98 του συγχωριανού μας Κωνσταντίνου Δημ. Κάντζου. Είχε προηγηθεί στις 17.9.98 η χειροτονία του σε διάκονο στον Ι.Ν. Αγίας Σοφίας Παρραλίας Σεργούλας. Η χειροτονία έγινε από τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Φωκίδος κ. Αθηνάγορα και παράστησαν εκτός του Παπαχαράλαμπου Κουτρούμπα και οι ιερείς των γύρω χωριών. Όλοι οι κάτοικοι του χωριού μας ήταν παρόντες, το κοινοτικό συμβούλιο, ο Πρόεδρος κ. Αθ. Μερμύρης και όλοι του ευχήθηκαν να επιτύχει στο έργο του.

Ο Παπακωνσταντίνος πλέον από νεότερος είχε την τάση και θέληση να αφοσιωθεί στην Εκκλησία. Την κατάλληλη στιγμή και με ώριμη σκέψη, πήρε την απόφαση να ασκήσει το λειτουργήμα του ιερέα. Απόφαση

στην οποία βοήθησε τα μέγιστα ο Παπαχαράλαμπος τον οποίο θεωρεί πνευματικό του πατέρα και τον προστόμασε εκπαιδεύοντάς τον, προ και μετά την χειροτονία του. Πιστεύουμε ότι ο δάσκαλός του ήταν ο καλύτερος και θα τον έχει πάντοτε πλάι του και ο Παπακωνσταντίνος θα επιτύχει στο έργο του να ευαρεστήσει Θεόν και Ανθρώπους.

Οι επιτυχόντες στις Ανώτατες Σχολές

• Η Τσαρπαλή Βασιλική (Βανέσα) του Κωνσταντίνου και της Χρυσάνθης, εγγονή του Κώστα Βέλλιου πέτυχε στην Ιατρική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

• Η Ευτυχία Σταύρου Κορομπίλη πέτυχε στο Φυσικό Τμήμα του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, με σειρά επιτυχίας τρίτη.

Η ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΝΙΣΗ ΕΞΕΛΕΓΗ ΛΕΚΤΟΡΑΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η φιλόλογος Ελένη Μπενίση, κόρη της Ευθυμίας Πασσαλή, εξελέγη Λέκτορας στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, στον τομέα της νεοελληνικής Λογοτεχνίας.

Θέμα της διατριβής της ήταν «Αινοιγματώδη τοπία - η υπερρεαλιστική ποίηση στην ποίηση του Νίκου Εγγονόπουλου».

Τα «Καστελλιώτικα Νέα» την συγχαίρουν και της εύχονται εις ανώτερα.

Έξω απ' τα τζάμια της πόρτας δερνόταν η βροχή, δάκρυα έσερνε πάνω τους, μούγκριζε ξάφνου ο αέρας και μεσ' στο καφενείο σούρνονταν γύρω απ' τις λέξεις ράθυμες και μπουχτισμένες οι στιγμές της παρέας.

- Ρε σεις, λέει ο ένας πειραχτικά, τι θα του λέγατε νάχαμε πασπαλά στρωμένον σε φέτες πυρωμένες. Έτσι με κομμάτια κρέας με λίπος...

- Εγώ συμβιβάζομαι και με τριφτάδες. Καθόταν η μάνα μου κι έριχνε στο βραστό νερό με λίγο λάδι απ' το ροί ψιλά ζυμωμένα με σφιχτό ζυμαρί «κριθαράκια», τι νοστιμάδα ήταν αυτή! Που τώρα οι τριφτάδες.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΑΣΤΡΙΜΑΡΓΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

- Εγώ πεθύμησα το χαμοκούκι. Όπως λες τώρα, η μάνα μου εμένα ζύμωνε το ψωμί σαν πίτα και τόχωνε στη χόβολη να ψήνεται και σαν τόβγαζε το τρώγαμε με βουστίνα ή με άρμη του τυριού. Τι ήταν κείνο!

- Αμ εγώ δεν είχα τέτοιες πολυτέλειες, πετάχτηκε ένας άλλος παρατώντας τα χαρτιά. Αν θα πήγαινα στο παζάρι και στα πράγματα ή θάχα λαντσιβίρι ή γρίτσες...

- Τι ειν' το λαντσιβίρι; ρωτάει ο νεώτερος.

- Δεν ξέρεις το λαντσιβίρι; Απ' το Παρίσι σε φέραμε εσένα; Λαντσιβίρι πάει να πει ρήγανη, αλάτι και βρεγμένο ψωμί. Να βουτάς το ψωμί το ξερό μα στο νερό, μια στο αλάτι, μια στη ρήγανη και να τρως. Άμα δεν έχεις, τι θα κάμεις; Έβαζα τα βρασμένα λιανοφάσουλα, ρηγανισμένα κι αλατισμένα στο τράστο και τάρτωγα με τη χούφτα, ξηρά τροφή. Γρίτσες ωραίες...

- Τι να σας πω, εγώ μια φο-

ρά πεθύμησα τη μπαμπανέτσα, πετάχτηκε άλλος.

Νάχει τομποποτάλευρο άγρια χόρτα κομμένα κανονικά, το λάδι και το αλάτι του και να τη βλέπεις τη μπαμπανέτσα ν' απλώνεται στο ταψί και να μπαίνει στο φούρνο, άλλο πράγμα.

- Καλύτερη είναι η μαμαλίγκα, λέει ο διπλανός του. με κριθινο ή ασ είναι και σταρένιο αλεύρι με χόρτο σπανάκι κι ακόμα καλύτερα με αλεσμένα ρεβύθια ή καλαμπόκι ζυμωμένα με λάδι κι αλάτι και με προζύμι για να φουσκώσει, μεγαλείο.

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1999 Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Ο φετεινός χορός του Συλλόγου μας και η βράβευση των νέων Καστελλιωτών που πέτυχαν στις Ανώτατες Σχολές, θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 26 Φεβρουαρίου 1999 και ώρα 9 μ.μ. στην αίθουσα «Βεργίνα» στον ημιόροφο του Ξενοδοχείου Τιτάνια στην οδό Πανεπιστημίου αριθ. 35.

• Να μη λείψει κανείς.

Για εισιτήρια συμμετοχής και κρατήσεις θέσεων τηλεφωνήστε: Ι. Κυριαζή 6921814 (και ώρες 12-2 μ.μ. και 6-8 μ.μ. καθημερινά) Νίκο Τσάκαλο 7798097, Βίκυ Παπανικολάου 7511259, Αθανάσιο Γραμματικό 7227373 Ευαγγελία Κυριαζή τηλ. 2794197.

• Κρατείστε εγκαίρως θέσεις.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Ο Γιώργος και η Όλγα Κοντολάτη απέκτησαν γιο.
• Ο Λάμπρος και η Ελπίδα Φίλιου (κόρη του Νίκου και της Νίκης Λιάκου) απέκτησαν κόρη.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Ο Ρον και η Ιόλη Καλιάν, το γένος Δημητρίου Χρ. Χαλατσά, στην Ιερά Μονή «ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ» στο Αιγάλεω, βάπτισαν στις 15.11.98 τα δίδυμα παιδιά τους και τους έδωσαν τα ονόματα Δημήτρης-Αλέξανδρος και Ίρις-Αγγελική. Ανάδοχοι ήσαν η κ. Μαρία Κ. Ζησοπούλου-Μενδρινού, ο κ. Δημήτριος Χρ. Χαλατσάς και ο κ. Νίκος Π. Κωτούλας. Τα «Κ.Ν.» τους εύχονται να τους ζήσουν.

• Ο κ. Αλέξανδρος Ευαγγελάκος και η κ. Κυβέλη Παπανικολάου, βάπτισαν την 30.8.98 την κόρη τους και την ονόμασαν Φρύνη.

• Ο Άρης και η Ευσταθία Μερτζάνη (κόρη του Νίκου Ηλ. Μακρή) βάπτισαν την κόρη τους και την ονόμασαν Ασημίνα.

• Ο Κώστας και η Ιωάννα Βαρδακαστάνη-Αποστολοπούλου (κόρη του Θύμιου Αθ. Αποστολοπούλου) βάπτισαν το γιο τους και τον ονόμασαν Μάριο-Ευθύμιο.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

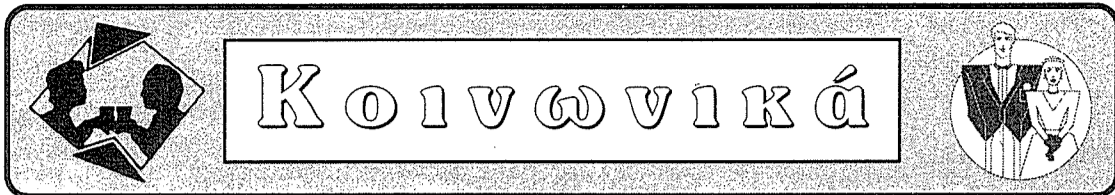
• Η Χρύσα Νικ. Μακρή και της Ζωής, αρραβωνιάσθηκε τον κ. Κώστα Αρβανίτη.

Τα «Κ.Ν.» τους εύχονται ευτυχία.

• Ο Κων/νος Σκόπας (γαμπρός του Παναγιώτη Π. Κυριαζή) αρραβώνιασε την κόρη του Ελένη με τον κ. Νικόλαο Κάκαρη.

ΓΑΜΟΙ

Ο Ανδρέας Κανελόπουλος και η Γεωργία Μαργαρίτη Παπά παντρεύτηκαν στα

Καστέλλια στις 26.9.98.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν και να ευτυχήσουν.

• Η Γεωργία Μαργ. Παπά, υπάλληλος Νομαρχίας Φωκίδος και ο Ανδρέας Κανελόπουλος, υπάλληλος Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Αρφίσσης παντρεύτηκαν στις 26 Σεπτεμβρίου 1998 στον Ιερό Ναό Ευαγγελίστριας του χωριού μας. Τους ευλόγησε ο Παπαχαράλαμπος Κουτρούμπας. Ακολούθησε το βράδυ δείπνο στο κέντρο Ευαγ. Κόντζου, με γλέντι και χορό μέχρι αργά το πρωί. Ο νεόνυμφος, οι συγγενείς και φίλοι πέρασαν μια πολύ ευχάριστη βραδιά. Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

• Ο Γεώργιος Γρηγ. Προβιάς και η Αλεξάνδρα Κορδομπουλή παντρεύτηκαν στη Λάρισα στις 27.12.97.

• Η Μαργαρίτα Γρηγ. Προβιά και ο Κων/νος Μπουλογιάννης παντρεύτηκαν στη Λάρισα στις 19.9.98.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Πέθανε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια, στις 8.12.98 η Αικατερίνη Π. Κόλλια.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στον Πειραιά, στις 5.12.98 η Ζωή Ιωακείμ Παπαδοπούλου (κόρη του Χαράλαμπου Ζείνη) 77 ετών.

• Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στις 28.10.98 στα Καστέλλια ο Αθανάσιος Αντωνίου Κωτσίκης ετών 87.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 8.11.98 ο Γεώργιος Γρηγ. Προβιάς (Καρεκλάς), ετών 91.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 26.11.98 ο Παναγιώτης Νικ. Πιπέλιας, ετών 87.

Πέθανε στις 8 Δεκεμβρίου 1998 η Αικατερίνη Παν. Κόλλια και κηδεύτηκε στα Καστέλλια, ετών 80.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

• Η Ζαφείρα Μιχαηλίδου του Ιωσήφ και της Τούλας, το γένος Παναγιώτη Δ. Λέζα, πέτυχε τρίτη στη Γυμναστική Ακαδημία Τρικάλων.

• Ο Μιχαηλίδης Περικλής του Μιχαήλ, γιος της Μαίρης Αποστόλου Χουλιάρη, είναι φοιτητής του τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών και παρακολουθεί το Ε' εξάμηνο στο Αριστοτέλειο Παν/μιο.

• Η Μιχαηλίδου Καλλιόπη, κόρη της Μαίρης Αποστόλ. Χουλιάρη, πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων στο τμήμα Φυσικής.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Από την οικογένεια Αριστ. Ηλ. Μοσχολιού διπλή επιτυχία. Η μεγαλύτερη κόρη Γεωργία πήρε το Master Αγγλικής Λογοτεχνίας από το Πανεπιστήμιο SHEFFIELD της Αγγλίας. Η μεσαία Ιουλία πήρε το πτυχίο του Παιδαγωγικού Τμήματος του Δημοκρίτιου Πανεπιστημίου

Θράκης.

Καλή σταδιοδρομία.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ήρθε, μετά από αρκετά χρόνια, από Αυστραλία ο συμπολίτης μας Ιωάννης Αθ. Παπαϊωάννου.

Αυτοί που μας έφυγαν

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΩΤΣΙΚΗΣ

Τον νεκρό αποχαιρέτησε ο κ. Βαγγέλης Πυθ. Κωτοίκης, ο οποίος είπε τα εξής:

Αγαπημένε θεϊέ Θανάση, Υπήρξες ίσως ο τελευταίος ευπατριδής και άρχοντας με το πλατύ και δημιουργικό μυαλό και τη μεγάλη καρδιά.

Άνθρωπος με βαθιά θρησκευτικότητα, υψηλό αίσθημα ευθύνης για την πατρίδα και πρότυπο οικογενειάρχη, τα συνδυάζει όλα με ένα ασί-

γαστο πάθος στην εκτέλεση των υπηρεσιακών σου καθηκόντων.

Γι' αυτό κατάφερες, όχι χωρίς μόχθο, να φτάσεις στα ύπατα αξιώματα της επαγγελματικής σου σταδιοδρομίας.

Στην αρχή της υπηρεσιακής σου καριέρας υπηρετήσες ως δάσκαλος και διευθυντής των Δημοτικών Σχολείων των χωριών της Φωκίδας: Σεγδίτσα, Αγία Ευθυμία και Κίρρα - Ιτέας.

Στη συνέχεια, και ύστερα από διεισδυτικές παιδαγωγικές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, αφού ολοκλήρωσες τη μεταπτυχιακή σου εκπαίδευση έλαβες μέρος και πέτυχες στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Επιθεωρητών Δημοτικής Εκπαίδευσης.

Αρχικά διορίστηκες και υπηρετήσες για επτά χρόνια ως Επιθεωρητής στο νομό Κυκλάδων (Εκπαιδευτική Περιφέρεια Νάξου) και στη συνέχεια μετατέθηκες στο Νομό Τρικάλων (Εκπαιδευτική Περιφέρεια Καλαμπάκας), όπου και υπηρετήσες πάνω από δέκα χρόνια.

Στο τέλος της υπηρεσιακής σου θητείας είχες την τύχη να προαχθείς «κατ' απόλυτη εκλογή» σε Γενικό Επιθεωρητή της Δημοτικής

**ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ
ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**

ΔΩΡΕΕΣ-ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Διορθώνεται ότι η δωρεά της κ. Αικατερίνης Δ. Παπαϊωάννου, αφορούσε τη μνήμη της Άννας Κατοικαβέλη, πεθεράς του Αθανασίου Γ. Παπαϊωάννου.

Εκπαίδευσης, ύστερα από υπερτριακονταετή ευδόκιμη συνεχή προσφορά.

Υπήρξες πάντοτε ένας ευαίσθητος, προσινής αλλά και επιβλητικός άνθρωπος, και έτσι θα σε θυμούνται οι μαθητές σου, αλλά και όσοι δάσκαλοι υπηρέτησαν υπό την ηγεσία σου. Θα σε θυμούνται όμως ακόμη με ευγνωμοσύνη και αγάπη ως έναν βαθύ γνώστη της παιδαγωγικής επιστήμης, με τα σπάνια ηγετικά προσόντα και προτερήματα, που τους μεταλαμπάδευσες τα νάματα της γνώσης και της σοφίας.

Και θα σε θυμούνται, κυρίως, και για την αμέριστη ηθική συμπαράσταση και υποστήριξη που τους παρέχει σε κάθε πρόβλημά τους όλο το διάστημα της συνεργασίας σας.

Στην εκτέλεση των υψηλών υπηρεσιακών σου καθηκόντων υπήρξες αναντίρρητα αδέκαστος, αμερόληπτος και αντικειμενικός.

Ασκούσες πάντοτε με υπευθυνότητα και απόλυτη αφοσίωση και προσήλωσή το υπηρεσιακό σου καθήκον, όπως το αντιλαμβανόταν και το έπραττε η πολύπαθη γενιά σου;

Μόνο όσοι δε σε γνώρισαν από κοντά, ίσως θεωρήσουν, όσα ανέφερα παραπάνω, ότι ακούγονται υπερβολικά.

Στο μεγάλο και ταπεινό ταξίδι που θα κάνεις θα συναντήσεις και τη σύντροφό της ζωής σου και καλή συνάδελφο, τη δική σου Ελένη, που φεύγοντας πριν από σένα, σου άφησε ένα δυσαναπλήρωτο κενό, που ποτέ δεν μπόρεσες να καλύψεις.

Εκτοτε έζησες με τις αναμνήσεις μιας ολόκληρης κοινής ζωής. Μόνο όσοι σας είχαμε ζήσει από κοντά, είμαστε σε θέση να βεβαιώσουμε το μοναδικό και σπάνιο δεσμό σας ως ζευγαριού.

Αδιάψευστος μάρτυρας εξαλλου, αλλά και τρανή απόδειξη αυτής της ζηλευτής συντροφικότητας, που άγγιζε την ιδανική σχέση, αποτελεί η στάση αφοσίωσης και στοργής της κόρης σας Πόλης, που πραγματικά θυσίαστηκε για να απαλύνει στην αρχή τις δύσκολες μέρες της απουσίας Εκείνης, αλλά και για να μαλακώσει την ψυχική σας αγωνία των τελευταίων δύσκολων πράγματι στιγμών σας.

Αγαπημένε θεϊέ, Για ανθρώπους σαν και σας δεν αρμόζουν περίσσεια και επιτηδευμένα λόγια στον τελευταίο αποχαιρετισμό γι'

αυτό και τελειώνω μόνο με τα παρακάτω:

Θα είσαι πάντα μέσα στην καρδιά μας και το μυαλό μας. Όταν θα ακούμε τις λέξεις «άρχοντας» και «ευπατριδής», η σκέψη μας θα έρχεται αυτομάτως σε σένα και αυτό αρκεί.

Αιώνια σου η μνήμη.

Ας είναι ελαφρό τοχώμα της Καστελλιώτικης γης, που θα σε σκεπάζει.

★ ★ ★

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΝ. ΚΟΛΛΙΑ

Όποιος δεν πέρασε από το σπίτι του Παναγιώτη Κόλλια δεν ήπιε ένα ποτήρι νερό, δεν πήρε ένα γλυκό ή ένα ποτήρι κρασί από τα χέρια της Κατερίνης. Κοινωνικός ο σύζυγός της, φιλόξενη η Κα-

τερίνη, ακόμα και τα τελευταία χρόνια που η φύσις της στέρησε τη μνήμη, κρατούσε από το χέρι το επισκέπτη ως που να καθίσει στο τραπέζι πλάι της.

Ήταν γεμάτη από αγάπη για όλους, αλλά και για τη ζωή. Συμμετείχε σ' όλες τις εκδρομές στην Ελλάδα και το εξωτερικό και ήταν γεμάτη αναμνήσεις. Ετσι και έφυγε, πλήρης ημερών, με τη φροντίδα όλων, ήρεμη χωρίς πόνο.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται το σύζυγό της, τ' αδέρφια της, τ' ανήψια της, όλους τους συγγενείς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Προσκαλούνται όλοι οι επιτυχόντες στις Ανώτατες Σχολές νέοι Καστελλιώτες, να αποστείλουν στα Γραφεία μας (Οδός Ακαδημίας αρ. 61 Τ.Κ. 10679) μικρό βιογραφικό σημείωμα, φωτογραφία και στη Σχολή την οποία επέτυχαν, προκειμένου να συμμετέχουν στη βράβευσή τους, η οποία θα γίνει από μέρος του Συλλόγου μας την 26ην Φεβρουαρίου 1999 και ώρα 9 μμ στην αίθουσα «Βεργίνα» του Ξενοδοχείου Τιτάνια στην οδό Πανεπιστημίου αριθμός 35.

Δηλώνεται ότι η παράλειψη αποστολής των παραπάνω στοιχείων, θα έχει ως συνέπεια, για τους μη συμμορφωμένους την παράλειψη της βραβευσέως τους. Και όλα αυτά για την αποφυγή παραπόνων.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Έκδοση «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Ιδιοκτησίας του Προοδευτικού Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Οδός Ακαδημίας αριθ. 61

1ος όρ. Γραφ. 1-4

Αθήνα - Τ.Κ. 10679

Τηλ. 3637115

◆◆◆

Εκδότης

ΝΙΚΟΣ ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗΣ

Δικηγόρος

Αγίου Κωνσταντίνου 12

8ος όροφος

Αθήνα - Τ.Κ. 104 31

Τηλ.: 52.21.437

Fax: 5221438

◆◆◆

Αριθμός φύλλου

185

◆◆◆

Ηλεκτρονική σελ/ση -

Εκτύπωση

ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ΔΗΜ.

Γερανού 7 - 2ος όροφος

Τηλ. - Fax: 52.38.107

◆◆◆

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγιοσιδίου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 52.36.835

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ

Νοματιές

Κείνες τις μέρες τις παλιές (παραμονή ήταν του Χριστού) στα χρόνια τα αλοτινά, -χρόνια τα περασμένα και αλπομονισμένα- εσφάζονταν τα χοιρινά.

Μέχρι να ρθει τ' Αΐνβασιλειού στο πόδι οι νοικοκυρές, λιώναν τη λίπα καζανιά, βγαίνουν τις τσιγαρήθρες, σκέπαζαν σάμνες πασπαλά, εμοίραζαν τις πασταριές και γιόμιζαν τις νοματιές, (με τα παιδιά στην παρασιά, ξεθάλλοντας σκαλιζήθρες) κι οι άντρες παίζανε στα μαγαζιά.

Κι ανάβαν πυρωμένες οι γάστρες πάνω στη φωτιά, αράδα-αράδα τα ταψιά με φουσκωτές τις νοματιές κι εμύριζαν οι γεπιονιές (με τα ψωμιά με τα κρασιά) κι απ' την αχνή τη μυρωδιά, απόβελναν γκαστρομένες.

Ας ήταν νάρθει μια βραδυά με τις γιορτές-με το καλό-μ' ένα ταψί με νοματιές, ψημένες μυρωδάτες -τραπέζωμα μεγάλο- και να σας έχω συντροφιά με το κρασί μας το παλιό, δε θέλω τίποτ' άλλο.

Α. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ

ΒΑΓΓΕΛΗ ΚΩΤΣΙΚΗ

**Εκπαιδευτικά Συστήματα
Οργάνωση και Διοίκηση
Συστημική προσέγγιση**

Από τις εκδόσεις «ΕΛΛΗΝ» Αθήνα 1998, κυκλοφόρησε το παραπάνω βιβλίο, του καθηγητή Παιδαγωγικού ΣΕΛΕΤΕ και Τ.Ε.Ι. Αθήνας κ. Βαγγέλη Πυθ. Κωτσίκη, στη σειρά των παιδαγωγικών μαθημάτων που διδάσκονται στους σπουδαστές.

Η Οργάνωση και Διοίκηση της εκπαίδευσης εξετάζει οργανωτικά και διοικητικά κυρίως προβλήματα όλη των βαθμίδων της εκπαίδευσης.

Μεταξύ των άθλων εξετάζει τη διοίκηση των σχολικών μονάδων και ιδρυμάτων όλη των βαθμίδων, προβλήματα σχετικά με την οργανωτική δομή και λειτουργία της εκπαιδευτικής διοίκησης, θέματα που αναφέρονται στο έργο της παιδαγωγικής καθοδήγησης και εποπτείας, όπως επίσης το θέμα της νομοθεσίας και οικονομίας της εκπαίδευσης.

Το βιβλίο γράφτηκε για να καθύψει τις άμεσες ανάγκες της προετοιμασίας των σπουδαστών για τη συμμετοχή τους στις εξετάσεις του μαθή-

ματος και για να μυήσει αυτούς που σπουδάζουν ή μελετούν την Οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης, στο σύνολο σχεδόν των θεμάτων, που συναντούν στις σπουδές και τις μελέτες τους, σημειώνει εύστοχα ο συγγραφέας στον πρόλογο των βιβλίων του.

Ο Βαγγέλης Κωτσίκης, έχει θητεία στα γράμματα και η προσφορά του είναι γνωστή στον εκπαιδευτικό κόσμο της ανώτατης παιδείας και τιμά τα Καστέλλια γιατί βρίσκεται πάντοτε κοντά μας δείχνοντας την αγάπη του και εμείς του την ανταποδίδουμε.

Στο βιβλίο του, εκδηλώνει την ιδιαίτερη ευαισθησία του, αφιερώνοντάς το, στην αγαπημένη του γυναίκα Καίτη και στη πατρευτή του κόρη Κορίνα.

Προσεχώς στα «Κ.Ν.» θα παρουσιάσουμε την πνευματική προσφορά του Βαγγέλη Κωτσίκη στα γράμματα.

N.A.M.

**Ο ΝΕΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ
ΧΑΡΤΗΣ**

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

ΔΗΜΟΣ ΛΙΔΟΡΙΚΙΟΥ

Συμπεριλαμβάνει τον Δήμο Λιδορκίου κάτοικοι 985, Κοινότητα Αβόρου 129, Αμυγδαλιάς 569, Βραϊλας 133, Δφάφνου 114, Διακοπίου 200, Δωρικού 89, Καλλίου 117, Καρουρών 111, Κονιάκου 263, Λευκαδριού 231, Μαλανδρινού 393, Πενταπόλεως 563, Περιθιωτίσσης 90, Στίλιας 132, Συκέας 226, Σωταίνης 58. Σύνολο κατοίκων 4.403.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Συμπεριλαμβάνει την Κοινότητα Πολυδρόσου κάτοικοι 1.389, Κοινότητα Επταλόφου 599, Λιλαίας 459. Σύνολο κατοίκων 2.447.

ΔΗΜΟΣ ΤΟΛΟΦΩΝΟΣ

Συμπεριλαμβάνει την Κοινότητα Ερατεινής κάτοικοι 572, Κοινότητα Γλυφάδας 439, Ελαίας 225, Καλλιθέας 373, Μακρινής 126, Μηλέας 119, Πανόρμου 181, Τολοφώνος 544, Τριζονίων 260. Σύνολο κατοίκων 2.839.

Για την αντιγραφή N.A.M.

**ΓΑΣΤΡΙΜΑΡΓΙΚΕΣ
ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ**

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

- Εγώ, λέει ο τελευταίος, είχα πάει τον καιρό της πείνας στο μύλο. με βλέπει ο μυλωνάς πεινασμένο και βγάζει μπροστά μου, το βράζει με λάδι, νερό κι αλάτι και πριν κρυώσει μου δίνει ένα κουτάλι. Ε, εκείνο το κατσαμάκι, ας μη τόχω χωνέψει ακόμα, δε θα το ξεχάσω ποτέ...

Έξω έδερε η βροχή τον τόπο.

Η ΑΥΛΗ

Το ποίημα «Η αυλή» αναφέρεται στην αυλή του σπιτιού του Αντώνη και της Παναγιούς Τσακνιά. Ανήκει στην ποιητική συλλογή «Η πόλη της μακριάς προσμονής», της Νάντιας Βαλαβάνη Τσακνιά. Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το καλοκαίρι 1997, στα πλαίσια του Διεθνούς Φεστιβάλ που διοργανώνει ο Δήμος Σύμης, σαν συνδυαστικό ανάμεσα στο πρώτο και δεύτερο μέρος του ρεσιτάλ κλασικής κιθάρας της Λίζας Ζώνη και Ευάγγελου Ασημακόπουλου.

Το ρεσιτάλ δόθηκε στην αυλή ενός ερειπωμένου νεοκλασικού κυριό από τα πολλά της Σύμης που χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά ως κώρος του Φεστιβάλ.

Η ΑΥΛΗ

Τάχα να υπάρχει στον ουρανό
ένα ψηλό βουνό
και πάνω 'κει να φαίνονται
από μακριά
οι φλόγες απ' των φτωχών τα
χαμοτζάνια;

MARJA - LIISA VARTIO
Τρεις αναστεναγμοί

Μέσα από τα δικά τους μάτια
είδα την αυλή
που έχω σε δυο μου ποιήματα
-τα είχαν υπόψη τους-
απεικονίσει:

Η γρασιά πέταξε τον ασβέστη
πάνω από τις πέτρες χαμηλά
στον τοίχο του σπιτιού
Το χώμα κάτω από τα δέντρα
πατημένο από τα παιδιά και τα
παιχνίδια τους
δε διατρεί παρά ένα χνουδι α-
χυροπράσινο

Ο κήπος μικρός και χωριάτικος
Καμιά αίσθηση κηποτεχνικής
Τα δέντρα δεν είναι περήφανα
Χαρακωμένα, χρήσιμα
φέρνουνε πάνω τα σημάδια
από την ιστορία του σπιτιού:
Το σκίσιμο στον κορμό της μου-
ριάς
είναι από το μουλάρι που τη δο-
κίμασε
ακόμα τότε νεαρή

Οι χαρακιές στα πιο χοντρά
κλαδιά
από το σύρμα
που χρόνια ολόκληρα κρατούσε
την μπουγάδα που έσταξε
Κομμένα ξύλα από τη ροδακινιά
που πέρσι σώριασε ο άνεμος
τούβλα, κεραμίδα
από οικοδομικές εργασίες χρό-
νια πριν
εγκαταλειμμένα ανάμεσα στους
θάμνους

Κι η βλάστηση δεν είναι ευγενική
ή μελετημένη:
Ότι φυτρώνει στις γειτονικές
αυλές
κι ο αέρας ή το χέρι
μφορούσε εύκολα ως εδώ να φέ-
ρει

Στο πίσω μέρος μεγαλώνει
το μικρό περιβόλι: διάλειμμα
από ντοματιές, φασολιές, αγγου-
ριές
πιπεριές, κολοκυθιές
Θα δέσουν τους καρπούς τους
τούτο το καθυστερημένο καλο-
καίρι
και βιαστικά τη θέση θα παρα-
χωρήσουν πάλι
στα αγριόχορτα

Η αυλή δεν είναι παλιά. Υπάρχει
εδώ
μισό αιώνα
Ο τοίχος του σπιτιού από πέτρες
μεγάλες
παχύς σχεδόν μισό μέτρο
απομεινάρι της τεχνικής
των παλιών μαστόρων
που έχτιζαν κάστρα
κραυγή για την ανάγκη μιας υ-
στεροφημίας
ανώνυμης

Το τοιμέτο γύρω από το σπίτι
κακοχυμένο από την αρχή και
λεκιασμένο
από το πέρασμα των εποχών κι
από τα απόνερα
έχει σπάσει
Από τα ερείπια του ξεπροβάλλ-
ουν
Μεταίτια παραχρησάστικα, γλυκά
Νάντια Βαλαβάνη Τσακνιά

και λεία
απ' το νερό και τα γυμνά πόδια
των γυναικών και των παιδιών
που τα πατούσαν
αναμικά αγριολούλουδα
και τούφες άγριο τριφύλλι
Οι άνθρωποι του σπιτιού
νεαρός λαός, φτωχοί αγρότες
δεν είχαν προίσορτα
Αυτή χάθηκε μαζί με τα πλίνθη-
να σπίτια
των κτηνοτρόφων προγόνων
τους
που σωριάστηκαν σκόνη
στον ήλιο, τον άνεμο και τη βρο-
χή

πριν τα σκεπάσει το άγριο χορ-
τάρι
Αδύνατος απόηχος κι οι μνήμες
απ' τις περιπλανήσεις τους στα
ελατοδάση παρέα
με τα κατσίκια, τα αρνιά τους
και τους φαύνους
Το πέτρινο σπίτι χτίστηκε
στο μέσο του αιώνα
με τα δολάρια του παππού
που σαράντα χρόνια νωρίτερα
είχε σταθεί στη φιδίσια ουρά του
Ellis Island
με προορισμό το Toledo, Ohio
σε ταξίδι χωρίς γυρισμό
Το σπίτι κατοίκησε η στυφή γυ-
ναίκα
η ίδια που κορίτσι ακόμα
τον είχε αποχαιρετήσει
με δυο μωρά αγκαλιά
Ποτέ δεν τον ξαναείδε
κι έζησε χωρίς άντρα
κοντά μια εκατονταετία
χρόνο το χρόνο όλο και πιο στυ-
φή
στα τελευταία τυφλή και κατά-
κοιτη
με τα παιδι'α της από χρόνια πε-
θαμένα
γαντζωμένη από τη ζωή
προσμένοντας άραγε τι;
Αντί για κόκορα
λένε πως στα θεμέλια οι μαστό-
ροι
χύσανε το αίμα του παππού
και σπάσανε ένα πιάτο, όπως
στο ξόδι
συμβολικά για τα χιλιάδες πιάτα
που είχε πλύνει
Μέσα από τα δικά τους μάτια
είδα την αυλή
που έχω σε δυο μου ποιήματα
απεικονίσει
και την απογοήτευσή τους γεύ-
τηκα

Παιδιά της πόλης
με όνειρα για ένα εξοχικό τα-
κτοποιημένο
μια μικρή βίλα μέσα στα λουλού-
δια
Την ξανακοίταξα με μάτια τώρα
πιο έμπειρα
και στα σημάδια της φτώχειας
και της εγκατάλειψης
διάβασα την παρουσία των αν-
θρώπων
που από εδώ περάσαν
τις απεγνωσμένες τους επιθυμί-
ες
Με τα κλαδιά δέντρων και θά-
μνων να θροΐζουν
και το φως να χορεύει πάνω στο
χαρτί μου
με μυρωδιά καμένου ξύλου στα
ρουθούνια:
κανένα άλλο μέρος στη ζωή μου
δε μου προσφέρει τούτη τη γα-
λήνη

Μεταίτια παραχρησάστικα, γλυκά
Νάντια Βαλαβάνη Τσακνιά

Αυτοί που μας έφυγαν

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Την 15.12.1998 απεβίωσε στην Αθήνα, ο Νίκος Κυριαζής, Σμήναρχος ε.α. σε ηλικία 65 ετών και κηδεύτηκε την επομένη στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών, παρουσία πλήθους Καστελλιωτικού κόσμου φίλων και συναδέλφων του.

Τον νεκρό αποχαιρέτισε εκ μέρους του Συλλόγου μας ο κ. Νίκος Αγγ. Μακρής, ο οποίος μεταξύ άλλων είπε:

«Αγαπητέ μας Νίκο, η μικρή μας Καστελλιωτική παροικία της Αθήνας και του Πειραιά θρηνεί τον αδόκητο χαμό σου. Υπήρξες ο σεμνός και ο αθόρυβος, ο πάντοτε γεμάτος καλοσύνη, δοσμένος για όλους εμάς. Μεγάλλωσες με τις παραδόσεις μας και ανατράφηκες από εκλεκτούς γονείς για να σε κερδίσει τελικά η πολεμική αεροπορία όπου έδωσες το άπαντο της προσωπικότητάς σου για την υπεροχή της. Υπήρξες έντιμος όσο κανείς, ένα βίωμα αξεπέραστο που πρυτάνευσε και καθοδήγησε όλη σου τη ζωή. Μελίχιος και πράος με γνώμονα την εργασία και την πρόοδο. Έχαιρες τιμής και υπολήψεως ό-

χι μόνο από συγγενείς και φίλους και από τους συμπατριώτες μας, αλλά από όλους όσους είχαν την τύχη να σε γνωρίσουν. Απέκτησες μια αξιοζήλευτη οικογένεια που ακολούθησε τα χνάρια σου. Αλλά η μοίρα σκληρή σου άρπαξε από τα χέρια τη ζωή απρόσμενα και αντί να σε αφήσει να χαρείς ότι δημιούργησες σου έπλεξε πένθιμο στεφάνι από δάφνη και από κυπαρίσσι. Για σένα όμως, για το δικό σου τον χαρακτήρα, η καλή φήμη θα σε συνοδεύει πάντοτε και η σκέψη μας θα είναι κοντά σου.

Στην πολυαγαπημένη γυναίκα σου Καίτη και στις κόρες σου Σίλα και Έφη εκφράζουμε τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια και θα θέλαμε να σε θυμούνται με αγάπη, όπως κι' εσύ πάντοτε σε διέκρινε η αγάπη. Δέξου από όλους εμάς τους Καστελλιώτες τον ύστατο τούτο χαιρετισμό μας μέσα από τον Σύλλογό μας και ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αιτικής γης που σε λίγο θα σε δεχθεί και ας είναι αιωνία σου η μνήμη».

**Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας
Εύχεται στους Καστελλιιώτες
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1999**

Ιστορίες του χωριού μας

"Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ"

Χαράματα ξεπέζεψε στην αυλή μας ο ταχυδρόμος. Έδεσε το ζώο του και ανέβηκε στο σπίτι. Δεν είχε καιρό για χάσιμο, με το ζόρι πήρε ένα ζεστό τσάι. Γιατρέ μου πρέπει να βιαστούμε, έχουμε μια άρρωστη κοπέλα και φοβόμαστε πως θα την χάσουμε.

Καίγεται στον πυρετό, βήχει και δυσκολεύεται να πάρει ανάσα. Και η καμμένη ετοιμαζόταν να παντρευτεί την άλλη Κυριακή.

Φύγαμε. Ανηφορίσαμε προς το χάνι του Ζαγκανά, χωρίς κουβέντα. Φτάσαμε στο κεφαλόβρυσο της Καλοσκοπής ο ήλιος ανέβηκε στον ορίζοντα, ζέστανε τον τόπο και ξύπνησε όλες τις ομορφιές του Απρίλη.

Γιατρέ μου, να φάμε μια μπουκιά. Έβγαλε μία μπόλια με ψωμοτύρι που μοσκοβόλησε. Σκύψαμε ήπιαμε νερό από την πηγή, δροσιστήκαμε. Λοιπόν, πόσο καιρό έχει άρρωστη η κοπέλα ρώτησα; Έχει τρεις μέρες μου απάντησε. Τηλεφωνήσαμε στο γιατρό στη Λαμία και μας είπε πως η άρρωστη έχει πνευμονία. Μας έστειλε κιόλας πενικιλίνη και ένα φάρμακο για το βήχα, που θα την γιατρέψουν. Αλλά γιατρέ μου, μόλις κάνουμε την ένεση το κορίτσι φουντώνει, κοκκινίζει, ο πυρετός ανεβαίνει και την πιάνει λιποθυμία. Αντί για καλύτερα, χειροτερεύει. Γι' αυτό σταματήσαμε το φάρμακο και μας είπαν να της βάλουμε βεζιγάντι, αλλά δεν βρήκαμε.

Ξεκινήσαμε: ήθελα να ξεμουδιάσω και του πρότεινα να ανέβει στο ζώο. Ούτε που να το ακούσει ο άνθρωπος! Γιατρέ μου, είναι ντροπή να πηγαίνω εγώ καθάλα, κι εσύ πεζός. Ο δρόμος ανάμεσα στα έλατα και τις φτέρες, μου 'κανε καλό. Το μυαλό μου ξεκαθάρισε.

Φτάσαμε: κόσμος έξω από το σπίτι. Ξεπέζεψα μου πήραν το βαλιτσάκι και μπήκαμε μέσα. Το δωμάτιο της άρρωστης ήταν πολύ νοικοκυρεμένο.

Αναμμένο τζάκι, κρεμαστές κουρτίνες και ένα καλοδουλεμένο κρεβάτι. Πλησίασα να χαιρετίσω την κοπέλα. Μου έδωσε το χέρι της και προσπάθησε να χαμογελάσει. Νέα κοπέλα στα είκοσί της με μεγάλα λαμπερά μάτια και ξαναμμένο πρό-

σωπο από τον πυρετό.

Στην εξέταση με βοήθησε η μητέρα της: είχε βρογχοπνευμονία. Βαρεία περίπτωση που χρειαζόταν οπωσδήποτε την πενικιλίνη. Πόσο

**Από τον
ΓΙΑΝΝΗ ΔΙΕΝΝΗ**

**Παθολόγο και
Νευρολόγο - Ψυχίατρο**

φάρμακο κάνατε κάθε φορά, ρώτησα; Σε τρεις δόσεις μου απάντησαν.

Η δόση ήταν μεγάλη και έπρεπε να γίνει απευαισθητοποίηση του οργανισμού. Αμέσως έβρασα τη σύριγγα, πήρα το μπουκάλι, αναρρόφησα ελάχιστη ποσότητα, πρόσθεσα και λίγες σταγόνες επιβραδυντικού και έκανα την ένεση.

Έζησα τις πιο δύσκολες και αγωνιώδεις στιγμές της ζωής μου. Και να που όλα πήγαν καλά! Η ασθενής δεν παρουσίασε αντίδραση και μάλιστα απέκτησε κάποια διάθεση. Συνέχισα αυτή την αγωγή, αυξάνοντας σταδιακά τη δόση και επιτέλους το απόγευμα ο πυρετός άρχισε να υποχωρεί. Έμεινα εκεί το βράδυ η άρρωστη ζωντάνευσε πραγματικά και άκουσα που παρακάλεσε τη μάνα της να μου στρώσουν σεντόνια από την προίκα της. Ξάπλωσα και ένιωσα ένα γλυκό αίσθημα θαλπωρής και ικανοποίησης, λες και έγινα άλλος άνθρωπος.

Τήρησαν σωστά τις οδηγίες μου και με ξύπνησαν όταν έπρεπε να γίνει η ένεση. Την άλλη μέρα ο πυρετός άρχισε οριστικά να υποχωρεί και ο βασιανιστικός βήχας να είναι ήπιος και με απόκρεμψη.

Έμεινα όλη τη μέρα κοντά της και το απόγευμα ετοιμάστηκε να φύγω. Κατάλαβα το φόβο τους: τους διαβεβαίωσα πως η κοπέλα θα γίνει καλά και έδωσα γραπτές τις οδηγίες μου. Πήγα κοντά στο κρεβάτι. Έδωσα το χέρι μου στην κοπέλα να την αποχαιρετίσω, ανασηκώθηκε πήρε και τα δυο μου χέρια και με δάκρυα στα μάτια, τα χειροφίλησε. Ένωσα τα καυτά δάκρυα και το χειροφίλημα να πλημμυρίζουν από συγκίνηση την καρδιά μου.

Είδα χιλιάδες αρρώστους πολλές φορές δεν πληρώθηκα, αλλού πληρώθηκα καλά,

κι αλλού καλύτερα.

Τι παράξενο όμως! Όλα αυτά ξεθώριασαν και ξεχάστηκαν. Την ευγνωμοσύνη όμως αυτής της κοπέλας με το δακρυσμένο χειροφίλημα της, ποτέ δεν το ξέχασα.

Αυτή ήταν η καλύτερη αμοιβή μου. Έγινε καλά και με κάλεσε στο γάμο της. Δεν μπόρεσα όμως να πάω γιατί βρισκόμουν κοντά στο κρεβάτι άλλου αρρώστου.

Αυτή είναι δυστυχώς η μοίρα του γιατρού, να μην μπορεί να δρομολογήσει όπως θέλει τη ζωή του.

Καρατζανομήτρος

Και ποιός δεν τον θυμάται εκεί στ' Αντριουλέικα, (το μαγαζάκι το μικρό με τιςπραμμάτιες του σωρό, με τις μπουκάλες το πιωτό) πίσω απ'τα Σκουληκείκα, -Ελάτε, παιδιά μου, εμπάτε!

Ο Μπάμπια-Μήτρος λεβεντιά! Ψώνιζε πάντα απ' τη Γραβιά στο γάϊδαρο καβάλα, στ' αυτί μ' ένα λουλούδι τόριχνε στο τραγούδι, γυρίζοντας τρεχάλα, με την τραγιάσκα του στραβά.

Τ' άπραγα εμείς παιδιά πιάναμε τα τραπέζια, παίζοντας το βιδαριστό (γλυκό και απαγορευτό) -λουκούμι καραμελωτό, πιστά σαν πετιμέζια, -κρυφή μαθαίνοντας χαρτιά.

Πελάτες η μαριδα, ολοι μικροί μεγαλοί (στους τοίχους για τις μύγες σωρος μυγοπαγίδες) κι οι μικροθεριακλήδες δεν σήκωναν κεφάλι, παίζοντας την παρτίδα.

Πίσω απ' τον πάγκο του σκυφτός, σα ρχόταν να βραδυάσει, μας έπαιρνε με το καλό: -Αϊντεστε να σας ιδώ, έχετε το ταχειά σκολειό φευγάστε για να αδειάσει και μας προβόδωνε στητός.

Είχαμε ζάψει το πιωτό, με τα στραγάλια τσάμπα. Και σαλαγώντας έφτυνε, την πόρτα μισοέστηνε, τα παραθύρια έκλεινε, έσβυνε και τη λάμπα μ' ένα χωνάκι φτερωτό.

Τα χρόνια έχουν περάσει κι έχουμε πιά γεράσει, πού να'σαι Μπάμπια-Μήτρο με τη χρυσή σου την καρδιά, ν'ανοίξεις για βιδαριστό να ματαγίνουμε παιδιά σαν μια φορά κι έναν καιρό!
Α. Καστελλιώτης

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΗΛ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ

Ψάχνοντας στην Εθνική Βιβλιοθήκη, στο Αρχείο των αγωνιστών (αριθμ. 19120-5) για να βρω τις ρίζες της οικογένειάς μου, από τον Αναστάσιο Γαρουφαλή ή Λευκαδίτη, προσέφυγα στην Υπηρεσία Ιστορίας Στρατού, η οποία λειτουργεί σαν μέλισσα, με πλήθος στοιχείων, υπό την εποπτεία του Γενικού Επιτελείου Στρατού μας. Εκεί εκτός των άλλων, βρήκα ότι κατά τον αγώνα απελευθέρωσης του Γένους από το Ζυγό του «ευγενούς λαού των Τούρκων» όπως αυτοαρέσκονται να λέγονται οι υπάνθρωποι αυτοί, έλαβον χώρα σοβαρές μάχες - αγώνες στην περιοχή που βρίσκεται το Παλαιό Καστέλλι, ώστε σήμερα να είμαστε εμείς ελεύθεροι.

Θα αναφέρω για παράδειγμα μία σημαντική από αυτές τις μάχες, η οποία έλαβε χώρα κατά το έτος 1928.

Την ως άνω ημερομηνία οι Τούρκοι κατείχαν ακόμα την Άμφισσα από την μία μεριά και την Υπάτη - Λαμία από την άλλη. Επικοινωνούσαν δύσκολα μεταξύ τους γιατί τα μετερίζια της Γκιώνας, της Οίτης αλλά και του Παρνασσού τα ήλεγχαν οι επαναστατημένοι Έλληνες οι οποίοι ήταν οργανωμένοι σε πενηνταρχίες - εκατονταρχίες - πεντακοσιαρχίες και χιλιαρχίες. Ήταν Σεπτέμβριος του 1828. Στην Άνω Μουσούνισσα είχε στρατοπεδεύσει η Β' Πεντακοσιαρχία με αρχηγό τον Πανομάρα. Σκοπός της ήταν να αντιμετωπίσει χιλίους Τούρκους που κατείχαν τον Αετό Υπάτης και να βοηθήσει και τα χωριά των Σαλώνων, όπως λέγονταν τότε και τα Καστέλλια αλλά και όλα τα χωριά και οικισμοί της Β.Δ. Παρνασσίδας. Από την Άμφισσα κινήθηκε εναντίον των χωριών μας ο Αχμέτ Αγά Βολή, διορισμένος από τον Κιουταχή, με 600 Τούρκους στρατιώτες στο σύνολο. Οι ντόπιοι κράτησαν μάχη περίπου έξι ώρες, μέχρι που έφθασε ενίσχυση 300 ανδρών του Πανομάρα με αρχηγούς τον Καπετάν Β. Μαστραπά και τον Εκατόνταρχο Μ. Γκιλη. Τέσσερις φορές επετέθησαν στο Καστέλλι οι Τούρκοι, αλλά τελικά αντεπιτέθησαν οι δικοί

μας και οι 300 που έστειλε ο Πανομάρας και τους έτρεφαν σε φυγή προς τα Σάλωνα, όπου κλείστηκαν πάλι στο φρούριο. Στην κατάληψη του φρουρίου αυτού πολέμησε και ο προπάππος μου Αναστάσιος Λευκαδίτης - Γαρουφαλής.

Οι Τούρκοι άφηκαν στον τόπο της μάχης 30 νεκρούς.

Από τους δικούς μας όλους, δεν σκοτώθηκε κανένας, αν και η τελική μάχη έγινε σώμα με σώμα, με τις σπάθες και τα γιαταγάνια.

Επειδή κατά καιρούς είδαν το φως μέσα από την εφημερίδα μας αγώνες πολλών αγωνιστών του χωριού μας και όλα αυτά χωρία ή σκόρπια δεν θα μείνουν για τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας, σαν τίτλοι για τους οποίους θα νοιώθουμε και θα νοιώθουν περηφάνεια, τόσο για τις ρίζες τους όσο και για τις αρετές της φυλής μας

ΠΡΟΤΕΙΝΩ

με κέντρο και πρωτοβουλία τον Προοδευτικό μας Σύλλογο «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» να συγκροτηθεί μια επιτροπή από Καστελλιώτες, που έχουν το κέφι, την θέληση αλλά και τον χρόνο, ώστε να ψάξουν για όλα τα στοιχεία, να τα συγκεντρώσουν και να εκδοθεί ένα ιστορικό βιβλίο, όπως τούτο έχουν κάμει αρκετές κοινότητες της Φθιωτιδοφυκίδος αλλά και άλλες σχεδόν της Ελλάδος με πρωτεργάτες τους Μακεδόνες.

Πιστεύω πως ένας καλός δάσκαλος, από τους απόστρατους αξιωματικούς μια αντιπροσωπεία, οι οποίοι είναι πολλοί, ένας γιατρός, ένας δικηγόρος, όσοι Καστελλιώτες ξέρουν οτιδήποτε από την Ιστορία των οικογενειών τους και μπορούν να βοηθήσουν, άνθρωποι απ' όλες τις κοινωνικές τάξεις θα μπορούσαν να εργασθούν γι' αυτό το σκοπό.

Το κινητό ληξιαρχείο, ο συγχωριανός μας ο Στλιαροδήμας, τα αρχεία των Ζηναίων, των Στοφοραίων, οι Μακραιοί, οι Τζαμαλαίοι και όλοι οι Καστελλιώτες κάτι θα έχουν να συνεισφέρουν.

Πιστεύω πως η πρότασή μου θα ενθουσιάσει όλους τους Καστελλιώτες και θα υπάρξουν πολλοί εθελοντές.

**Ευχαριστώ
για τον χρόνο σας**

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 7 Μαρτίου 1999 και ώρα 10.30 π.μ. στην αίθουσα «Δελφοί» του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών (Σίνα και Δαφνομήλη-Πευκάκια) θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το Καταστατικό του Συλλόγου μας η Γενική Συνέλευση με θέματα: α) Αποθρογισμός απερχομένου Δ.Σ. β) Πεπραγμένα Δ.Σ. κατά την παρελθούσα διετία του Συλλόγου μας, γ) Έγκριση δαπανών και Ισοθρογισμού και δ) Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Να μη λείψει κανένας. Αν δεν υπάρξει απαρτία κατά το Καταστατικό του Συλλόγου, η σύγκληση της Γενικής Συνελεύσεως θα πραγματοποιηθεί την επομένη Κυριακή 14 Μαρτίου 1999 στην αυτή αίθουσα και την αυτή ώρα με όσα μέλη του Συλλόγου ήθεσαν προσέλθει.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου